

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສີ່ມວນຊົນ

ໝວດທີ I ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສີ່ມວນຊົນ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ການພັດທະນາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການກວດກາສີ່ມວນຊົນເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດ, ຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງສີ່ມວນຊົນ ແລະ ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສິດ ແລະ ເສລີພາບດ້ານສີ່ມວນຊົນຂອງພົນລະເມືອງແນໃສ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 2 ສີ່ມວນຊົນ

ສີ່ມວນຊົນ ແມ່ນເວທີທະແຫຼງຂ່າວທີ່ປະກອບດ້ວຍສີ່ສິ່ງພິມ, ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນມີພາລະບົດບາດ ເປັນກະບອກສູງຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງ ພັກ, ລັດ ແລະ ສັງຄົມ ໃນການໂຄສະນາ ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ແນວທາງຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ປຸກລະດົມນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານທາງດ້ານການເມືອງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ. ປະກອບສ່ວນຕ້ານປະກົດການຫຍໍ້ໃນສັງຄົມ, ຖ້ອຍທຳໜອງທີ່ບົດເບືອນຄວາມຈິງ, ເປັນເວທີເສີມຂະຫຍາຍປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ສິດເປັນເຈົ້າປະເທດຊາດຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- ພາຫະນະສີ່ມວນຊົນ ໝາຍເຖິງສີ່ສິ່ງພິມ, ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ ລວມທັງຜະຕະພັນສີ່ມວນຊົນ.
- ຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນ ໝາຍເຖິງທັງສີ່ສິ່ງພິມ, ໃບຂ່າວສານ, ຈົດໝາຍ, ວາລະສານ, ລາຍການວິທະຍຸ, ລາຍການໂທລະພາບ, ລາຍການໂທລະໂຄ່ງ, ອິນເຕີເນັດ, ເວັບໄຊ, ການແຊັດ, ຊິດີ, ວີດີດີ, ຕີວີດີ ແລະ ອື່ນໆ.
- ບັນນາທິການ ໝາຍເຖິງຜູ້ກວດແກ້, ກວດຜ່ານ, ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບແບບຂອງບົດ, ຂ່າວ ແລະ ລາຍນການຂອງສີ່ມວນຊົນຕ່າງໆ.

4. ນັກຂ່າວ ໝາຍເຖິງບຸກຄະລາກອນຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ ຊອກເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດແລ້ວຕ່າງເປັນບົດ, ຂ່າວ ແລະ ລາຍການສະໜອງໃຫ້ແກ່ພາຫະນະສື່ມວນຊົນ.
5. ອິນເຕີເນັດ ໝາຍເຖິງລະບົບເຄື່ອນຂ່າຍຄອມພິວເຕີ ຊຶ່ງສາມາດສົ່ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຫາກັນ ຫຼື ສື່ສານກັນໂດຍຜ່ານໄປສະນີເອເລັກໂຕຣນິກ, ດ້ວຍການສົ່ງສັນຍານສຽງ ແລະ ພາບຫາກັນທາງສາຍ ຫຼື ທາງອາກາດ. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສ້າງຂຶ້ນສາມາດຝາກໄວ້ໃນ ເວັບໄຊ້.
6. ເວັບໄຊ້ ໝາຍເຖິງ ໜ້າຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບເນື້ອມນສະເພາະໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນຕົວໜັງສື, ແສງ, ສື, ສຽງທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງສົ່ງສັນຍານຜ່ານລະບົບເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຄອມພິວເຕີ, ໂທລະພາບດິຈິຕອມ ໂທລະສັບມືຖືດ້ວຍລະຫັດສະເພາະ.
7. ການຈຳໜ່າຍເປັນໄລຍະ ໝາຍເຖິງການຈຳໜ່າຍເປັນລາຍຕອນ, ລາຍວັນ, ລາຍສັບປະດາ, ລາຍປັກ, ລາຍເດືອນ, ລາຍໄຕມາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນ ລັດສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ

ວຽກງານສື່ສານມວນຊົນຂອງລັດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບດ້ວຍການປະຕິບັດນະໂຍບາຍດ້ານຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການສ້າງ ແລະ ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົດປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ.

ລັດຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ສື່ມວນຊົນດ້ວຍການສະໜອງ ພາຫະນະ, ວັດຖຸອຸປະກອນ, ທຶນຮອນ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ແກ່ວຽກງານສື່ສານມວນຊົນ.

ລັດມີນະໂຍບາຍໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການດຳເນີນວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ, ການກະຈາຍ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ ຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ອອກສູ່ຕ່າງປະເທດຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ລັດສົ່ງເສີມ ແລະ ການປົກປ້ອງເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ, ອົງການສື່ມວນຊົນ, ນັກຂ່າວ, ຜູ້ຮ່ວມງານ ແລະ ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນທີ່ເຄື່ອນໄຫວຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ລັດຮັບປະກັນໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວໄດ້ປະຕິບັດສິດເສລີພາບ ແລະ ພັນທະຂອງຕົນດ້ານສື່ມວນຊົນ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ປະກອບຄຳເຫັນ, ສະແດງທັກສະນະ, ຕຳນິຕິຊົມທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ບໍ່ຂັດກັບຜົນ

ປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ ຜ່ານສີ່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 5. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືດ້ານສີ່ມວນຊົນກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນດ້ວຍການຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວດ້ານວິຊາການ, ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິທະຍາດສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ການຍາດແຍ່ງການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຕ່າງໆ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງຊາດ, ເຮັດໃຫ້ວຽກງານສີ່ມວນຊົນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຫັນສະໄໝ່ ບົນພື້ນຖານເຄົາລົບເອກະລາດ, ອະທິປະໄຕເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ, ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ໝວດທີ II

ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງສີ່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 6. ປະເພດຂອງສີ່ມວນຊົນ

ສີ່ມວນຊົນແບ່ງອອກເປັນສອງປະເພດຄື: ສີ່ສິ່ງພິມ ແລະ ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກທີ່ເຮັດເປັນພາສາລາວ, ພາສາຊົນເຜົ່າ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 7. ສີ່ສິ່ງພິມ

ສີ່ສິ່ງພິມແມ່ນພາຫະນະໂຄສະນາ ທີ່ເປັນແຜ່ນເຈ້ຍ ຊຶ່ງບັນຈຸຂໍ້ມູນຂ່າວສານດ້ວຍຕົວໜັງສື ຫຼື ຮູບພາບ ໂດຍມີຊື່ສະເພາະ.

ສີ່ສິ່ງພິມອາດຈະຈຳໜ່າຍເປັນລາຍວັນ ຫຼື ເປັນໄລຍະ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍໜັງສືພິມວາລະສານ, ໃບຂ່າວສານ, ຈົດໝາຍ.

ມາດຕາ 8. ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກ

ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກແມ່ນພາຫະນະໂຄສະນາ ດ້ວຍການສ້າງເປັນລາຍການວິທະຍຸ, ລາຍການໂທລະພາບ ຫຼື ລາຍການອິນເຕີເນັດປະເພດຕ່າງໆ ແລ້ວກະຈາຍອອກຜ່ານທາງເຄື່ອງສົ່ງທາງສາຍ, ທາງອາກາດ ຫຼື ທາງຄື້ນຄວາມຖີ່.

ສີ່ເອເລັກໂຕຣນິກປະກອບດ້ວຍ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ, ໂທລະພາບ, ໂທລະໂຄ່ງ ແລະ ອິນເຕີເນັດ.

ມາດຕາ 9. ລັກສະນະຕົວຈິງ

ສີ່ມວນຊົນລາວມີລັກສະນະຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ລັກສະນະຕົວຈິງ.

2. ລັກສະສິກສາອົບຮົມ
3. ລັກສະນະຈັດຕັ້ງຊີ້ນຳ.
4. ລັກສະນະຕໍ່ສູ້.

ມາດຕາ 10. ລັກສະນະຕົວຈິງ

ເນື້ອ ແລະ ຮູບການຂອງສີ່ມວນຊົນລາວທຸກປະເພດ ຕ້ອງພາວະວິໄສ, ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ, ຊັດເຈນ, ວ່ອງໄວ ແລະ ການສອດຄ່ອງກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 11. ລັກສະນະສິກສາອົບຮົມ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການ ຂອງສີ່ສານມວນຊົນລາວທຸກປະເພດຕ້ອງແນໃສ່ສິກສາອົບຮົມ, ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຄວາມຮູ້ດ້ານຕ່າງໆ, ສົ່ງເສີມວຽກດີຄົນເດັ່ນ, ປຸກລະດົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມະຄີ ເປັນປົກແຜ່ນທົ່ວປວງຊົນ, ເສີມຂະຫຍາຍມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 12. ລັກສະນະຈັດຕັ້ງຊີ້ນຳ

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບ ການຂອງສີ່ມວນຊົນລາວທຸກປະເພດຕ້ອງແນໃສ່ ປຸກລະດົມ, ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ ມະຫາຊົນປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດແຜນພັດທະນາເສດທະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແນະນຳ, ອະທິບາຍ ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຕໍ່ທາງສູງສັງຄົມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ມາດຕາ 13. ລັກສະນະຕໍ່ສູ້

ເນື້ອໃນ ແລະ ຮູບການຂອງສີ່ມວນຊົນລາວທຸກປະເພດ ຕ້ອງປົກປ້ອງຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຕີນິວິຈານປະກົດການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ, ສົ່ງຫຍໍ້ໃນສັງຄົມ ແລະ ຕ້ານຖ້ອຍທຳນອງທີ່ບິດເບືອນ, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີທີ່ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍຕໍ່ກຽດສັກສີ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.

ໝວດທີ III

ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ດ້ານສື່ສານມວນຊົນ

ມາດຕາ 14. ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ ດ້ານສື່ສານມວນຊົນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບດ້ານສື່ສານມວນຊົນດ້ວຍການປະກອບຄໍາຄິດຄໍາເຫັນ, ສະແດງທັກສະນະທີ່ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ຂອງປະຊາຊົນ ແລະການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.

ມາດຕາ 15. ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວໃນການປະກອບຄໍາເຫັນ

ພົນລະເມືອງລາວ ມີສິດເສລີພາບໃນການປະກອບຄໍາຄິດຄໍາເຫັນຜ່ານສື່ສານມວນຊົນກ່ຽວກັບ:

1. ການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແລະແຜນງົດປະມານແຫ່ງລັດ.
2. ທັດສະນະ ຕໍ່ສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
3. ການຕໍານິຕິຊົມແບບສ້າງສັນຕໍ່ບຸກຄົນແລະການຈັດຕັ້ງ.

ມາດຕາ 16. ສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຮ່າວສານ

ພົນລະເມືອງລາວມີສິດເສລີພາບກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຮ່າວສານ ຜ່ານສື່ສານມວນຊົນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໄດ້ຮັບ ຂໍ້ມູນຮ່າວສານກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ ແລະ ອື່ນໆ.
2. ສະໜອງຂໍ້ມູນຮ່າວສານໃຫ້ສື່ສານມວນຊົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ, ຫັນການ ແລະ ຮັບພິຊອບຕໍ່ໜັສກົດໝາຍກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂໍ້ມູນຮ່າວສານນັ້ນ.

ມາດຕາ 17. ການປະຕິບັດສິດເສລີພາບຂອງພົນລະເມືອງລາວ

ພົນລະເມືອງລາວໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສິດເສລີພາບຂອງຕົນຜ່ານສື່ສານມວນຊົນ ດ້ວຍການລົງພິມ ຫຼື ກະຈາຍຂ່າວ, ບົດ, ຄໍາເຫັນ, ກະຈາຍພາບ, ຕອບຂໍ້ສະເໜີ, ຂໍ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນໂດຍສື່ສານມວນຊົນເອງ ຫຼື ຈັດຕັ້ງຫຼືບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດລົງພິມ, ກະຈາຍຫຼືຕອບໄດ້ນັ້ນ ສື່ສານມວນຊົນຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນໃຫ້ພົນລະເມືອງຮັບຊາບຢ່າງເປັນທາງການ.

ໝວດທີ IV
ວຽກງານສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 18. ວຽກງານສື່ມວນຊົນ

ສື່ມວນຊົນ ມີວຽກງານຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ການຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.
2. ການໄດ້ຮັບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກສັງຄົມ.
3. ການເຜີຍແຜ່ບົດ, ຂ່າວ ແລະ ແຈ້ງການຕ່າງໆ.
4. ການໃຫ້ຄຳຕອບ.
5. ການແກ້ຂ່າວ.
6. ການບໍລິການ.
7. ການບັນເທີງ.

ມາດຕາ 19. ການຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ສື່ມວນຊົນ ຕ້ອງເຄື່ອງໄຫວຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຢ່າງກ້ວາງຂວາງ, ຄົບ, ຊັດເຈນ, ວ່ອງໄວ, ແລະ ຫັນການ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ, ແຕ່ງເປັນບົດ, ຂ່າວແລະແຈ້ງການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 20. ການໄດ້ຮັບການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກສັງຄົມ

ສື່ມວນຊົນ ມີສິດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນເພື່ອພິຈາລະນາ ອອກຂ່າວຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ໃນກໍລະນີທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປາກົດ ການຫຍໍ້ໃນສັງຄົມ ສື່ມວນຊົນກໍສາມາດແຈ້ງໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ເພື່ອພິຈາລະນາ.

ສຳລັບຂ່າວກ່ຽວກັບຄະດີທີ່ພວມສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼື ຄະດີທີ່ຍັງບໍ່ທັນຕັດສິນນັ້ນອົງ ການທີ່ກຳເນີນຄະດີມີສິດສະຫງວນຄວາມລັບກ່ຽວກັບຂໍ້ຂ່າວສານຕໍ່ສື່ມວນຊົນ, ແຕ່ສື່ມວນ ຊົນກໍມີສິດອອກຂ່າວ ຕາມຖະແຫຼງຂ່າວທີ່ໜ້າເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນເອງຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ເວັ້ນເສຍແຕ່ມີຄຳສັ່ງທ້າມໂຈະການອອກ ຂ່າວຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສື່ມວນຊົນ ຈະບໍ່ເປີດເຜີຍຊື່ຂອງຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຖ້າເຫັນວ່າມີຜົນເສຍຫາຍ ຕໍ່ຜູ້ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານນັ້ນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຈະສະໜອງໃຫ້ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການ ສືບສວນ-ສອບສວນ ຫຼື ອົງການໄອຍາການປະຊາຊົນ ຫຼື ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 21. ການເຜີຍແຜ່, ຂ່າວແລະແຈ້ງການຕ່າງໆ

ເມື່ອສື່ມວນຊົນໄດ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນຂ່າວ ຫຼື ຮັບຂໍ້ມູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກສັງຄົມແລ້ວຕ້ອງ ຄົ້ນຄ້ວາພິຈາລະນາຢ່າງຖີ່ຖ້ວນ ຖ້າເຫັນວ່າຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ຈຶ່ງແຕ່ງເປັນບົດ, ຂ່າວ, ລາຍການ ແລະ ແຈ້ງການຕ່າງໆ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ ສັງຄົມຮັບຮູ້ຢ່າງ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຫັນເວລາຜ່ານພາຫະນະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 22. ການໃຊ້ຄຳຕອບ

ສື່ມວນຊົນມີສິດສະເໜີໃຫ້ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕອບບັນຫາທີ່ພົນລະ ເມືອງລາວ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆຂໍຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງ, ເມື່ອການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນໄດ້ ຮັບການສະເໜີດັ່ງກ່າວ ກໍຕ້ອງຕອບຢ່າງທັນການ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄຳຕອບຂອງ ຕົນ.

ພົນລະເມືອງລາວ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆມີສິດສະເໜີໃຫ້ສື່ມວນຊົນຕ້ອງໃຫ້ຄຳຕອບ ຢ່າງວ່ອງໄວ.

ມາດຕາ 23. ການແກ້ຂ່າວ

ການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນ ມີສິດສະເໜີໃຫ້ສື່ມວນຊົນແກ້ຂ່າວທີ່ອອກບໍ່ຖືກຄວາມຈິງ.

ອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ອອກຂ່າວບໍ່ຖືກຄວາມຈິງ, ຂາດຫຼັກຖານ,ແຕະຕ້ອງເຖິງບົດບາດ, ກຽດສັກສີຂອງການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນ ຊົນ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 24. ການບໍລິການ

ການບໍລິການຂອງສື່ມວນຊົນແມ່ນການສື່ມວນຊົນໂດຍໂຄສະນາ ສິນຄ້າ ຫຼື ບໍລິການ ໃຫ້ລູກຄ້າ ຕ້ອງຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສື່ມວນຊົນທຸກປະເພດສາມາດໂຄສະນາ ສິນຄ້າ ຫຼື ບໍລິການ ໃຫ້ລູກຄ້າ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເນື້ອໃນໂຄສະນາສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ຜ່ານສື່ມວນຊົນທຸກປະເພດ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກ ກັບຄວາມເປັນຈິງ, ບໍ່ເວົ້າໂຍກ, ບໍ່ເວົ້າເກີນ ຄຸນນະພາບ ຫຼື ສິນຄ້າ ຫຼື ຂອງການບໍລິການນັ້ນ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການວຽດໆານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການໂຄສະນາສິນຄ້າ ຫຼື ບໍລິການໃຫ້ລູກຄ້າຜ່ານສື່ມວນຊົນ ລວມທັງການເກັບຄ່າບໍລິ ການນັ້ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 25. ການບັນເທີງ

ການບັນເທີງ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງຂອງສື່ມວນຊົນ ເພື່ອສ້າງບັນຍາກາດ, ຄວາມເປັດບານ ມ່ວນຊືນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ທັງເປັນໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມ, ແນະນຳ, ປຸກລະດົມພົນລະເມືອງໃຫ້ມີຄວາມຕື່ມຕົວ ເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ການບັນເທີງທີ່ນຳອອກຜ່ານສື່ມວນຊົນນັ້ນປະກອບດ້ວຍ ການສະແດງສິນລະປະວັນນະຄະດີ, ການຮ້ອງເພັງ, ການຂັບ, ການລຳ, ການບັນເລັງສຽງດົນຕີ, ການສະແດງລະຄອນ, ການກິລາກາຍຍະກຳ, ວັນນະກຳ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ສອບຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ຮີດຄອງ, ວັດທະນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ, ຂອງຊົນເຜົ່າ ແລະ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວດທີ V

ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 26. ການຈັດຕັ້ງຂອງສື່ມວນຊົນ

ການຈັດຕັ້ງຂອງສື່ມວນຊົນປະກອບດ້ວຍ:

- ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ.
- ອົງການສື່ມວນຊົນ.
- ສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ.

ມາດຕາ 27. ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງພັກລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດມະຫາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ການຈັດຕັ້ງ ແລະບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງອົງການຈັດຕັ້ງສື່ມວນຊົນ ແລະ ດຳເນີນວຽກງານດ້ານສື່ສານ ມວນຊົນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 28. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດ ທິດທາງ, ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້ຂອບເຂດການພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສື່ສິ່ງພິມ ຫຼື ຄວາມແຮງຂອງເຄື່ອງສົ່ງ, ຄື້ນຄວາມຖີ່, ເວລາການກະຈາຍ, ຂອບເຂດການກະຈາຍພາບ, ສຽງ ແລະ ພາສາ.

2. ຈັດຕັ້ງກົນຈັກຊ່ວຍວຽກ, ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາ ການປະຕິບັດພາລາບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ສິດ, ທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ.
3. ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງ ການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ.
4. ນັບພິຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ຕາມພາລະບົດບາດ, ໜ້າ ແລະ ສິດ ຂອງຕົນໃນວຽກ ງານສື່ມວນຊົນ.

ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນມີສິດຕິນຳຕໍ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຍຸບເລີກອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ.
2. ຕົກລົງທິດທາງ, ແຜນການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ ຂອງຕົນ.
3. ແຕ່ຕ້ອງ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງຫົວໜ້າ ຫຼື ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ສານມວນຊົນຂອງ ຕົນຕາມລະບຽບການ.
4. ຕິດຕາມ, ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ສານມວນຊົນຂອງຕົນ.
5. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມການ ມອບໝາຍ.
6. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນ ດ້ານສື່ມວນຊົນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29. ອົງການສື່ມວນຊົນ

ອົງການສື່ມວນຊົນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງຂອງອົງການສື່ສານມວນຊົນ ທີ່ດຳເນີນວຽກ ງານດ້ານສື່ມວນຊົນປະເພດໃດໜຶ່ງທີ່ໄດ້ກຳໄວ້ໃນ ມາດຕາ 6 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 30. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ອົງການສື່ມວນຊົນມີໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ປົກປ້ອງແນວທາງ ແຜນນະໂຍບາຍ, ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປະກອບສ່ວນຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການ ເມືອງ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍມູນ ເຊື້ອຮັກຊາດ, ຄວາມສາມັກຄີ ເປັນປົກແຜ່ນຂອງວົງຄະນະຊາດແຫ່ງຊາດ.
2. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທາງ ດ້ານວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ໃຫ້ສາລະຄວາມຮູ້, ສາລະບັນເທີງ, ສົ່ງເສີມການສຶກສາເພື່ອຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ, ເສີມຂະຫຍາຍວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະ ເພນີອັນດີງາມຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ, ສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ປົກປ້ອງ

ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ.

3. ເຜີຍແຜ່ວຽກຄົນເດັ່ນ ແລະ ແນະນຳທາງສຽງສັງຄົມ.
4. ຮັກສາຄວາມຖືກຕ້ອງ ຂອງພາສາລາວ ແລະ ພາສາຊົນເຜົ່າໃນສ.ປ.ປ.ລາວ.
5. ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ການຮ່ວມມື, ການເຂົ້າໃຈເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນລະຫວ່າງ ປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ປະພຸດຊາດ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດຕໍ່ ສູ້ຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ເພື່ອສັນຕິພາບ, ເອກະລາດ ແຫ່ງຊາດ, ປະຊາທິ ປະໄຕ ແລະ ຄວາມກ້າວທາງສັງຄົມ.
6. ດຳເນີນຈິດຈະການການພິມ ແລະ ຈຳໜ່າຍສື່ສັງພິມ, ກະຈາບພາບ, ສຽງ ແລະ ພາສາຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ.
7. ຄຸ້ມຄອງກົມຈັກຊ່ວຍວຽກສ້າງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ປະຕິບັດພາລະບົດບາດ, ໜ້າທີ່, ທິດທາງ, ແຜນການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ, ລາຍງານຜົນການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານໃຫ້ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນແລະອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ.
8. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດສິດເສລີພາບດ້ານສື່ມວນຊົນຂອງພົນລະເມືອງລາວ.
9. ຮັບພິຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຕໍ່ເຈົ້າແຂວງອົງການສື່ມວນຊົນກ່ຽວກັບການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.

ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີສິດຕິນິດຕໍ່ດັ່ງນີ້:

1. ອອກຂ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.
2. ຕຳນິຕິຊົມແບບສ້າງສັນ ຕໍ່ການກະທຳ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ປາກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມເຊັ່ນ: ການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ຢາເສດຕິດ.
3. ຕອບໂຕ້ທຸກຖ້ອຍທຳນອງໂຄສະນາໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ບົດເບືອນຄວາມຈິງທີ່ ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.
4. ພັດທະນາຕົນໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ຫັນສະໄໝ.
5. ພິຈາລະນາເນື້ອໃນ, ນູບການຂອງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ.
6. ສະເໜີປະກອບຄຳຄິດເຫັນຕໍ່ຂັ້ນເທິງຕໍ່ກັບການຄິດເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສື່ ມວນຊົນຂອງຕົນ.
7. ໄດ້ການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ
8. ສ້າງບັນຍາກາດ, ຄວາມເບີກບານມ່ວນຊື່ນໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ.
9. ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ກ່ຽວກັບວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ ຕາມການມອບໝາຍ.

10.ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນຕາມການເຫັນດີຂອງເຈົ້າຂອງອົງການສື່
ມວນຊົນ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 31. ສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ

ສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງການເມືອງ, ສັງຄົມ, ວິຊາ
ຊີບຂອງຜູ້ເຮັດວຽກດ້ານສື່ມວນຊົນ ຊຶ່ງມີພາລະບົດບາດສຶກສາອົບຮົມ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກ
ຄີ ແລະ ມີໜ້າທີ່ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ແລະ
ຜູ້ເຮັດວຽກງານດ້ານສື່ມວນຊົນ,ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະ
ບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍສື່ມວນຊົນ

ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງສະມາຄົມນັກຂ່າວແຫ່ງ ສ ປ ປ ລາວ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະ
ບຽບສະເພາະ.

ມາດຕາ 32. ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນ.

ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນ ປະກອບດ້ວຍ ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນ
ຊົນ, ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານ.

ມາດຕາ 33. ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ: ປະກອບດ້ວຍຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າອົງການ
ສື່ມວນຊົນ, ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ຜູ້ຮ່ວມງານ.

ມາດຕາ 33. ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ:

- ປະເພດສື່ສິ່ງພິມ ເອີ້ນວ່າຫົວໜ້າຄະນະບັນນາທິການ ແລະ ຮອງຄະນະບັນ
ນາທິການ.
- ປະເພດສື່ເອເລັກໂຕຣນິກ ເອີ້ນວ່າ ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ.
ການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍຫຼືປົດຕຳແໜ່ງ ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່
ມວນຊົນ ແມ່ນເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນເປັນຜູ້ຕົກລົງ ໂດຍປະສານສົມທົບ
ກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ເປັນຜູ້ສະເໜີໃຫ້ອົງການທີ່ມີ ສິດ
ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາຕາມບຽບການ.

ມາດຕາ 34. ມາດຖານຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສ.ປ.ປ. ລາວ.

2. ມີສັນຊາດ ແລະ ມີອາຍຸຊາວສາມປີຂຶ້ນໄປ.
3. ມີປະກາດສະນິຍະບັດຂຶ້ນໄປ, ມີປະສົບການດ້ານສື່ມວນຊົນ, ມີຄວາມສາມາດບໍລິຫານອົງການສື່ມວນຊົນ.
4. ມີຄຸນສົມບັດສິນທຳປະຕິວັດ, ຄຸນທາດການເມືອງໜັກແໜ້ນ.
5. ຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງ.
6. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງ.

ມາດຕາ 35. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຫົວໜ້າ ແລະ ຮອງຫົວໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງຕົນ, ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດພິຈາລະນາ ອະນຸມັດການລົງຂ່າວ, ບົດໃນສື່ສິ່ງພິມ, ລາຍການກະຈາຍສຽງແລະພາບທັງມີຄວາມຮັບພິຊອບຕໍ່ເຈົ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນໂຄສະນາ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຕົນຮັບພິຊອບ.

ຮອງຫົວໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຊ່ວຍຫົວໜ້າໃນວຽກງານໃດໜຶ່ງ ແລະ ຮັກສາການແທນໃນເວລາຫົວໜ້າບໍ່ຢູ່ຕາມການມອບໝາຍຂອງຫົວໜ້າ.

ມາດຕາ 36. ມາດຕະຖານຂອງນັກຂ່າວ

ນັກຂ່າວລາວ ມີມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ.
2. ມີສັນຊາດ ແລະ ມີອາຍຸ ສິບແປດປີຂຶ້ນໄປ.
3. ມີຈັນຍາບັນຂອງນັກຂ່າວຢ່າງຄົບຖ້ວນ.
4. ມີປະກາດສະນິຍະບັດຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ ຫຼື ມີໃບຢັ້ງຢືນ, ມີຄວາມຮູ້, ທີ່ປະສົບການ ແລະ ມີພອນສະຫວັນດ້ານສື່ມວນຊົນ.
5. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 37. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງນັກຂ່າວ

ນັກຂ່າວມີຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊອກຮູ້, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານ ເພື່ອຂຽນເປັນຂ່າວ, ບົດ ແລະ ລາຍການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຜ່ານສື່ມວນຊົນ.
2. ຂຽນຂ່າວ, ບົດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນກ່ຽວກັບສະພາບການພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ ສ່ອງແສງເຖິງຄວາມມຸ່ງມາດ ປາຖະໜາອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ.
3. ເຜີຍແຜ່ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ, ຊຸດຄົ້ນ, ສິ່ງເສີມປັດໃຈທີ່ຕັ້ງໜ້າ, ຕໍ່ສູ້ຕ້ານບັນດາແນວຄິດ ແລະ ການກະທຳທີ່ລະເມີດ

ລະບຽບກົດໝາຍ, ຕອບໂຕ້ຖ້ອຍທຳນອງບົດເບືອນ ແລະ ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍ
ສີທີ່ ສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍໃຫ້ແກ່ສັກສີ, ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ ແລະ
ປະຊາ ຊົນ.

4. ຄົ້ນຄ້ວາ, ຮຳຮຽນ, ຝຶກຝົນຫຼໍ່ຫຼອມຕົນເອງເພື່ອຍົກລະດັບທາງດ້ານການເມືອງ,
ຄຸນສົມບັດ, ຈັນຍາບັນ, ວິຊາສະເພາະ, ພາສາຈ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ.
5. ແກ້ຂ່າວ ແລະ ຂໍ້ໂທດ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ໃນກໍລະນີທີ່ຊຽນຂ່າວຜິດພາດ ຫຼື
ບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ.
6. ຮັບການຕຳນິຕິຊົມຈາກສັງຄົມ, ຮັບພິຊອບຕໍ່ກົດໝາຍ ແລະ ຕໍ່ອົງການສື່ມວນ
ຊົນກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂ່າວ, ບົດ ແລະ ການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ.

ນັກຂ່າວມີສິດຕິນຳ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ຮັບບັດນັກຂ່າວ, ສັງກັດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ໃນອົງການສື່ມວນຊົນໃດ
ໜຶ່ງ.
2. ປະຕິບັດວຽກງານດ້ານການຂ່າວຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມມອບ
ໝາຍ.
3. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຜູ້ຮ່ວມງານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ຊອກຮູ້, ເກັບກຳ ແລະ
ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນວຽກງານສື່ສານມວນຊົນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
4. ວິເຄາະ, ວິໃຈ, ຊຽນຂ່າວ, ບົດ, ຖ່າຍທຳຮູບພາຍ ແລະ ມີຄູນປະໂຫຍດ,
ໃສ່ນາມປະກາເປັນສື່ຂອງຕົນເອງ ຫຼື ຊື່ແຜ່ງ.
5. ໄດ້ການບຳລຸງ, ຍົກລະດັບທາງດ້ານການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະ
ໄດ້ສື່ມວນຊົນ, ຮັບານາມມະຍົດ, ເງິນອຸດໜູນ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນໆ.
6. ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດໃນການເຄື່ອນນາມວຽກງານສື່ມວນຊົນ ຕາມລະບຽບກົດ
ໝາຍ.
7. ໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງຈາກກົດໝາຍໃນການເຄື່ອນໄຫວປະຕິບັດໜ້າທີ່ວິຊາວ
ສະເພາະທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 38. ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ

ນັກວິຊາການດ້ານສື່ມວນຊົນ ແມ່ນບຸກຄະລາກອນທີ່ປະຕິງານ ໃນອົງການສື່ມວນຊົນ
ຊຶ່ງມີນັກປະພັນ, ນັກກະວີ, ໂຄສະນາ, ພິທີກອນ, ຜູ້ຈັດລາຍການ, ຜູ້ກຳກັບການສະແດງ,
ຜູ້ອອກແບບການພິມ, ນັກແຕ້ມ, ນັກປະດັບປະດາ, ນາຍຊ່າງເຕັກນິກແລະວິຊາການອື່ນໆທີ່ຮັບໃຊ້
ການສ້າງຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ປະເພດຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 39. ຜູ້ຮ່ວມງານ

ຜູ້ຮ່ວມງານແມ່ນ ຜູ້ທີ່ມີອາຊີບເປັນນັກຂ່າວແຕ່ຜູ້ຂຽນຂ່າວ, ບັດ, ຖ່າຍພາບສະໜອງໃຫ້ອົງການສື່ມວນຊົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຈາກອົງການສື່ມວນຊົນ.

ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ຂອງຜູ້ຮ່ວມງານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ VI

ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 40. ເງື່ອນໄຂການສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ

ການສ້າງຕັ້ງອົງການສື່ມວນຊົນ ມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຊື່, ຈຸດປະສົງ, ເປົ້າໝາຍຮັບໃຊ້, ຂອບເຂດການພົມ, ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງສົ່ງ, ກຳນົດເວລາການກະຈາຍຄື້ນຄວາມຖີ່, ຂອບເຂດການກະຈາຍຄື້ນ ແລະ ພາສາທີ່ຈະນຳໃຊ້ຂອງອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຈະໃຊ້ນັ້ນ.
2. ມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີມາດຕະຖານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 , 36 ແລະ 38 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
3. ມີສຳນັບງານ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ, ທຶນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ.
4. ໄດ້ຮັບອານຸມັດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41. ການສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕ່າງໜ້າການສື່ມວນຊົນ

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອະນຸການສ້າງຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕ່າງໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນລາວປະຈຳຢູ່ຕ່າງປະເທດ ແລະ ໃຫ້ອົງການສື່ມວນຊົນຢູ່ຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາປະຈຳ ຫຼື ຕັ້ງສຳນັກງານຜູ້ຕ່າງໜ້າຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ. ນັກຂ່າວ, ນັກວິຊາການ ດ້ານສື່ມວນຊົນແລະຄະນະຮັບພິຊອບອົງການສື່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດທີ່ມາເຄື່ອນໄຫວຢູ່ສ.ປ.ປ.ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງ ສ.ປ.ປ.ລາວ.

ລະບຽບການສ້າງຕັ້ງແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຕ່າງໜ້າອົງການສື່ມວນຊົນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້ກຳນົດໄວ້ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 42. ການພົມ ແລະ ຈຸ່ມພ່າຍສື່ສົ່ງພົມ

ການພົມສີ່ສິ່ງພົມລາວ ແມ່ນໃຫ້ພົມຢູ່ສ.ປ.ປ.ລາວເປັນຕົ້ນສີ່ສິ່ງພົມໃດທີ່ຈະສົ່ງໄປພົມ ຫຼື ຈໍ່ໜ່າຍຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການສີ່ມວນຊົນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງຈໍາໜ່າຍສີ່ສິ່ງພົມຂອງຕົນເອງ ຫຼື ມອບສິດ ໃຫ້ແກ່ ອົງການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງຮັບພິຊອບການບໍລິການຈໍາໜ່າຍແທນກໍ່ໄດ້.

ອົງການຈັດຕັ້ງແລະບຸກຄົນທັງພາຍໃນແລະຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງນໍາເອົາສີ່ສິ່ງພົມ ຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາພົມ, ຈໍາໜ່າຍຢູ່ສ.ປ.ປ.ລາວຕ້ອງຂໍອະນຸມັດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 43. ການເພີ່ມໜ້າພົມຂອງສີ່ສິ່ງພົມ

ອົງການສີ່ມວນຊົນທີ່ຕ້ອງການພົມ ແລະ ຈໍາໜ່າຍສີ່ສິ່ງພົມເພີ່ມ, ເພີ່ມຈໍານວນໜ້າ, ພົມສະບັບສອດໃນ ຫຼື ຊ້ອນທ້າຍ, ພົມເພີ່ມໃບຂ່າວພິເສດ ສາມາດເຮັດໄດ້ຕາມໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຕົນແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 44. ການເພີ່ມລາຍການວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ ແລະ ໂທລະພາບ

ສະຖານນີວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແລະໂທລະພາບທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມລາຍການໃດໜຶ່ງ ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 45. ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະ ພາບ

ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະພາບຂອງສີ່ມວນຊົນລາວຕ້ອງຜະລິດແລະອອກອາກາດ ຈາກດິນ ແດນ ສ.ປ.ປ.ລາວ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຈຸດປະສົງກະຈາຍລາຍການເຫຼົ່ານັ້ນຢູ່ຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລາຍການກະຈາຍສຽງ ແລະ ພາບຂອງຕ່າງປະເທດທີ່ມີຈຸດປະສົງອອກອາກາດຢູ່ ສ.ປ.ປ.ລາວ ຕ້ອງໄດ້ນັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານແຫ່ງ ສ.ປ.ປ.ລາວ.

ມາດຕາ 46. ການນໍາໃຊ້ສີ່ຜ່ານອິນເຕີເນັດ

ການນໍາໃຊ້, ການບໍລິການ ສີ່ຜ່ານອິນເຕີເນັດຕ້ອງປະສານສົມທົບ ແລະ ໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດ ຈາກອົງການອະນຸຍາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພ້ອມທັງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 47. ການສໍາເນົາຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນ

ຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນທຸກປະເພດຕ້ອງສະຫງວນລິຂະສິດ, ສໍາເນົາ ແລະ ເກັບຮັກ ສາໄວ້ຢ່າງດີ ຢ່າງໜ້ອຍຊາວຫ້າປີ.

ມາດຕາ 48. ການເງິນຂອງອົງການສີ່ມວນຊົນ

ການຈັດຕັ້ງແລະບຸກຄົນທີ່ມີຈຸດປະສົງຈັດກອງປະຊຸມທະແຫຼງຂ່າວກ່ຽວກັບບັນຫາ
ໃດໜຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບອານຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະສານສົມທົບ
ແລະ ເຫັນດີຈາກອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ.

ມາດຕາ 49. ການເງິນຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ

ການເງິນຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງລັດ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກງົບປະມານຂອງລັດ, ລາຍ
ນັບວິຊາການ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ການສະໜັບສະໜູນຈາກບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຈາກພາຍ
ໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ອົງການສື່ມວນຊົນສາມາດສ້າງກອງທຶນເພື່ອພັດທະນາສື່ມວນຊົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ
ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການເງິນ.

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ການເງິນ, ກອງທຶນຂອງອົງການສື່ມວນຊົນຂອງລັດໄດ້ກຳ
ນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະໂດຍສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ
ກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການສື່ມວນຊົນ ມີສິດດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ໃຫ້ ການບໍລິການໃດໜຶ່ງຕາມຄວາມ
ສາມາດຂອງຕົນ ແລະ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍເພື່ອສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມສຳລັບພັດທະນາຕົນເອງ.

ໝວດທີ VIII

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 50. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບອົງການສື່ມວນຊົນ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບອົງການສື່ມວນຊົນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມຍຸຍົງ, ສົ່ງເສີມ, ການກະທຳທີ່ເປັນການສ້າງຄວາມເສື່ອມເສຍ ໃຫ້ແກ່
ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງຊາດ ແລະ ປະຊາຊົນ.
2. ຫ້າມເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງຊາດ ແລະ ຄວາມລັບຂອງລັດຖະບານ.
3. ຫ້າມແບ່ງແຍກຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ສ້າງຄວາມອາຄາດບາດໝາງລະປະຊາ
ຊົນບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຄວາມສາມັກຄີລະຫວ່າງຊາດ.
4. ຫ້າມສົ່ງເສີມການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ໂຄສະນາຮັບໃຊ້ສິຄາມຮຸກຮານ
ທຸກປະເພດ.
5. ຫ້າມອອກຂ່າວບິດເບືອນຄວາມຈິງ, ແຕະຕ້ອງເຖິງກຽດສັກສີຂອງການຈັດຕັ້ງ
ແລະ ບຸກຄົນ.
6. ຫ້າມໂຄສະນາຍຸຍົງສົ່ງເສີມ ການກໍ່ອາຊະຍາກຳ ແລະ ອະບາຍຍະມຸກ
ເຊັ່ນ: ການເສບສິ່ງເສບຕິດ, ການຫຼິ້ນການພະນັນ, ການເປັນນັກເລງອັນຕະ
ພານ, ການສົ່ງອານາມິດອະນາຈານ.

7. ຫ້າມໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ສິ່ງມິດເມົາເກີນຂອບເຂດ, ການເຊື່ອຖືງົບງວຍ ສິ່ງຫຍໍ້ທີ່ອື່ນໆ.
8. ຂໍ້ຫ້າມອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 51. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄະລາກອນສີ່ມວນຊົນ

ຫ້າມໃນກະຊວງ, ຜູ້ຮ່ວມງານ, ນັກວິຊາການດ້ານສີ່ມວນຊົນ ສ້າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທຸກປະເພດທີ່ຜິດກັບຈັນຍາບັນຂອງນັກຂ່າວລາວ, ໃຊ້ພາສາຊອດກະຈາ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າລວມ ທັງຂໍ້ຫ້າມສຳລັບອົງການສີ່ມວນຊົນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້. ສຳລັບໂຄສິບ, ພິທີກອນ ແມ່ນຫ້າມນຸ່ງຖື, ແຕ່ງຕົວບໍ່ສຸພາບໃນເວລາອອກອາກາດໂທລະພາບ.

ມາດຕາ 52. ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະບຸກຄົນອື່ນ

ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະບຸກຄົນອື່ນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຫ້າມຂັດຂວາງການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວ ແລະ ແຊກແຊງເນື້ອໃນຂອງຂ່າວ, ບົດ ແລະ ລາຍການທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
2. ຫ້າມຂັດຂວາງການຜະລິດ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຜະລິດຕະພັນສີ່ມວນຊົນທຸກປະເພດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
3. ຫ້າມຜະລິດນຳເຂົ້າແລະເຜີຍອແຜ່ຜະລິດພັນສີ່ມວນຊົນໂດຍບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດ
4. ຫ້າມໃຫ້ສິນບົນ ແກ່ນັກຂ່າວ ຫຼື ອົງການສີ່ມວນຊົນ ເພື່ອອອກຂ່າວ, ບົດ ຕາມຈິດໃຈຂອງຕົນ.
5. ຫ້າມໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ບັງຄັບ, ນາບຊູ່, ໃສ່ຮ້າຍປ້າຍສີ, ໝິ່ນປະໝາດ, ຮ້າຍດ່າ, ໃຊ້ຄວາມຫຍາບຊ້າ ຕໍ່ນັກຂ່າວ ຫຼື ອົງການສີ່ມວນຊົນ.
6. ຂໍ້ຫ້າມອື່ນໆທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ VIII

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ

ມາດຕາ 53. ອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນ

ລັດຖະບານຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະລາດ ໃນຂອບ ເຂດ ທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳປະສານສົມທົບບັນດາກະຊວງ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນໂດຍກົງ. ອົງການຄຸ້ມຄອງສີ່ມວນຊົນປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ.
- ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.
- ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງ, ເທດສະບານ.

ມາດຕາ 54. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໃນຖານະ ເປັນນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄ້ວາ ຮ່າງກົດໝາຍ, ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ແຜນການ ພັດທະນາສື່ມວນຊົນ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ, ຕົກລົງແລ້ວ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນ.
3. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
4. ກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບໃຫ້ແກ່ພະນັກງານສື່ມວນຊົນ ທາງດ້ານການເມືອງ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ຈັນຍາບັນ.
5. ຄົ້ນຄ້ວາ, ກຳນົດມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າທັນສະໄໝໃນຂົງເຂດສື່ມວນຊົນ.
6. ຄົ້ນຄ້ວາ, ພິຈາລະນາ ອະນຸມັດ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນ ໄຫວຂອງອົງການສື່ມວນຊົນ, ອະນຸຍາດການຖ່າຍທອດສິດ, ການໃຊ້ຊ່ອງຄື້ນຄວາມຖີ່ຂອງສື່ເອເລັກໂຕຣນິກຢູ່ໃນຄວາມຮັບພິຊອບຂອງຕົນ.
7. ອະນຸຍາດ ແລະ ຍົກເລີກການນຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທຸກສະນິດຕາມຄວາມຮັບພິຊອບຂອງຕົນ.
8. ຄຸ້ມຄອງສື່ສິ່ງພິມ ແລະ ສຳເນົາຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນ ໃນຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບພິຊອບ.
9. ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ຕໍ່ອົງການສື່ມວນຊົນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນຊົນທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.
10. ສະກັດກັ້ນ, ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີແລະການເຄື່ອນໄຫວຂອງສື່ມວນຊົນທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.
11. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນໃນການຄຸ້ມຄອງເຄື່ອນໄຫວຂອງສື່ມວນຊົນລວມທັງສື່ມວນຊົນລາວທີ່ພົວພັນກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງສື່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດຢູ່ ສ ປ ປ ລາວ.

12. ຕິດຕາມ ແລະ ສັງລວມຜົນການໂຄສະນາ, ຖະແຫຼງຂ່າວຂອງສື່ມວນຊົນໃນແຕ່ລະໄລຍະສັງລວມວິໄຈຂ່າວຂອງສື່ມວນຊົນຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບສ.ປ.ປ.ລາວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນ ແລະ ລາຍການຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
13. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືສາກົນທາງດ້ານສື່ມວນຊົນຕາມການມອບໝາຍ.
14. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອື່ນ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 55. ໜ້າ ແລະ ສິດຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ ແລະ ນະຄອນ ມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄ້ວາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ແຜນງານ, ແຜນການ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນ.
2. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຕົກລົງທິດທາງ, ແຜນການໂຄສະນາ ໃຫ້ແກ່ສື່ມວນຊົນຂອງຕົນໃນໄລຍະ.
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊີ້ນຳການເຄື່ອນໄຫວຂອງສື່ມວນຊົນທີ່ຕົນຮັກພິຊອບ. ຂຶ້ນແຜນຄຸ້ມຄອງປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍວຽກງານສື່ມວນຊົນເພື່ອຮັບໃຊ້ໜ້າທີ່ການເມືອງ ແລະ ການບໍລິການປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຢູ່ພາຍໃນແຂວງໃຫ້ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.
4. ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວເກັບກຳຂ່າວຢູ່ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.
5. ຄຸ້ມຄອງສື່ສິ່ງພິມ ແລະ ການນຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສື່ມວນມົນທຸກສະນິດຕາມຄວາມຮັບພິຊອບຂອງຕົນ.
6. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ ຫຼື ຍົກເລີກອົງການສື່ມວນຊົນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ຕໍ່ກະວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເພື່ອພິຈາລະນາຕາມການເຫັນດີຂອງອັງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ.
7. ແນະນຳປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເກັບກຳຂ່າວ ແລະ ສະໜອງຂ່າວໃຫ້ແກ່ມວນຊົນ.
8. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆ ຕໍ່ອົງການສື່ມວນຊົນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຂອງສື່ມວນມົນທີ່ຮັບພິຊອບ.

9. ຕິດຕາມ, ສະຫຼຸບ ແລະ ປະມວນຜົນວຽກງານສື່ມວນຊົນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອນກະຊວງ ແລະ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
10. ພົວພັນຮ່ວມມືດ້ານສື່ມວນຊົນກັບຕ່າງປະເທດຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການທີ່ມີສິດກ່ຽວຂ້ອງ.
11. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິ່ງອື່ນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສື່ມວນຊົນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 56. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງ, ເທດສະບານ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງສື່ມວນຊົນ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງ, ເທດສະບານມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງລະບຽບກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການກ່ຽວກັບສື່ມວນຊົນຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ເທດສະບານຂອງຕົນ.
2. ແນະນຳ, ປຸກລະດົມ, ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງຮາກຖານຢູ່ພາຍໃນເມືອງເທດສະບານຂອງຕົນເພື່ອເກັບກຳຂ່າວ ແລະ ສະໜອງຂ່າວໃຫ້ແກ່ສື່ມວນຊົນ.
3. ຄຸ້ມຄອງພາຫະນະສື່ມວນຊົນທີ່ເຄື່ອນໄຫວຢູ່ເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.
4. ຄຸ້ມຄອງການເຄື່ອນໄຫວຂອງນັກຂ່າວພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດທີ່ເຄື່ອນໄຫວເກັບກຳຂ່າວຢູ່ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນ.
5. ຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າ - ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນສື່ມວນຊົນທຸກສະນິດຕາມຄວາມຮັບພິຊອບຂອງຕົນ.
6. ຕິດຕາມສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຜົນວຽກງານສື່ມວນຊົນ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ແລະ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ, ນະຄອນ.
7. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິ່ງອື່ນກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສື່ມວນຊົນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ

ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດປະສານສົມທົບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳໃນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານສົມວນຊົນຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 58. ອົງການກວດກາສົມວນຊົນ

ອົງການກວດກາສົມວນຊົນປະກອບດ້ວຍ:

- ອົງການກວດກາພາຍໃນຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັບອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຮມາດຕາທີ 53 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
- ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງສົມວນຊົນ, ຄະນະສະເພາະກິດ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 59. ໜ້າທີ່ ແລະ ສິດຂອງອົງການກວດກາສົມວນຊົນ

ອົງການກວດກາສົມວນຊົນມີໜ້າທີ່ ແລະ ສິດດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບສົມວນຊົນ.
2. ກວດກາກ່ຽວກັບວຽກງານກໍ່ຕັ້ງເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການສົມວນຊົນຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບພິຊອບຂອງຕົນ.
3. ອອກຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການໃຫ້ອົງການສົມວນຊົນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນເພື່ອປັບປຸງປ່ຽນແປງ ຫຼື ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສົມວນຊົນທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ.
4. ສະເໜີໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກຄຳສັ່ງແນະນຳ ຫຼື ແຈ້ງການໃຫ້ປັບປຸງປ່ຽນແປງ ຫຼື ຢຸດເຊົາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສົມວນຊົນ ຖ້າເຫັນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຫຼື ມີການລະເມີດຂໍ້ຫ້າມຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 – 51 ແລະ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.
5. ພົວພັນປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໃນການປະຕິວັດວຽກງານກວດກາຂອງຕົນ.
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຂອງຜົນການປະຕິບັດວຽກງານກວດກາແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
7. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດອື່ນກ່ຽວກັບການກວດກາສົມວນຊົນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 60. ເນື້ອໃນກວດກາ

ການກວດກາສີ່ມວນຊົນມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການຂອງ ອົງການສີ່ມວນຊົນແຕ່ລະໄລຍະ.
2. ກວດກາເນື້ອໃນການອອກຂ່າວຜ່ານສື່ສັງພິມ ແລະ ສື່ເອເລັກໂຕນິກ.
3. ກວດກາການສ້າງ, ບຳລຸງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ ບຸກຄະລາກອນຂອງສີ່ມວນຊົນ.
4. ກວດກາການປະຕິບັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ພື້ນຖານວັດຖຸ, ພາຫະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ງົດປະມານຂອງສີ່ມວນຊົນ.
5. ກວດກາການປະຕິບັດລະບົບບຸກຄະລາກອນຂອງສີ່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 61. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາສີ່ມວນຊົນດຳເນີນດ້ວຍສາມຮູບການດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ.
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າ.
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິແມ່ນການກວດກາທີ່ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການ ຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີການກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ລ່ວງໜ້າແມ່ນການກວດກາອອກແຜນເມື່ອເຫັນ ວ່າມີຄວາມ ຄວາມຈຳເປັນໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາຢ່າງຮີດດ່ວນໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ທີ່ ຈະຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາສີ່ມວນຊົນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງການກວດກາຕ້ອງ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ສິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບົບບຸກຄະລາກອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ IX

ວັນ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບຂອງສີ່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 62. ວັນຂອງສີ່ມວນຊົນ

ວັນທີ 13 ສິງຫາ ແມ່ນວັນສີ່ມວນຊົນແຫ່ງຊາດພ້ອມກັນນັ້ນສີ່ມວນຊົນແຕ່ລະ ປະເທດກໍ່ມີວັນສະເພາະຂອງຕົນເພື່ອສະເຫຼີມສະຫຼອງ ແລະ ຫວນຄືນເຖິງມູນເຊື້ອຜົນງານ, ບົດຮຽນເພື່ອປັບປຸງພັດທະນາວຽກງານສີ່ມວນຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 63. ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບຂອງສີ່ມວນຊົນ

ສີ່ມວນຊົນແຕ່ລະປະເພດມີເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທາງລັດຖະການຊຶ່ງກະຊວງທະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເປັນຜູ້ວາງອອກ.

ໝວດທີ X

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ສາມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 64. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນສີ່ມວນຊົນຈະໄດ້ເຮັດການຍ້ອງຍໍເຊັ່ນ: ຫຼຽນໄຊ, ຫຼຽນກາ, ໃບຍ້ອງຍໍ, ນາມມະຍົດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 65. ມາດຕະການຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານສີ່ມວນຊົນລວມທັງຂໍ້ຫ້າມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 - 51 ແລະ 52 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ເຕືອນ, ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຄື: ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໄໝ, ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວຊົ່ວຄາວ, ຖອນໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສີ່ມວນຊົນ, ບັດນັກຂ່າວ, ບັດວິຊາການ. ການຕ້ານສີ່ມວນຊົນໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ.

ໝວດທີ XI

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 66. ການປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 67. ຜົນສັກສິກ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງທີ່ກຳນົດວັນນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

